

støtte Regjeringen! (Afbrydelse.) Jo, det er en ganske mærkkelig Logik. Naar nu altsaa Lovgivningsvirksomheden paa denne Maade er lammet, naar det har viist sig aldeles umuligt at kunne opnaa Overenskomst med den ene af de tre Faktorer, eller man nærmer sig dette Tidspunkt — det synes jeg ikke er saa vanskeligt at se er Tilfældet nu — naar det som bekendt er Maalet for adskillige af de i ethvert Fald indenfor arbejdende Personligheder, saa vil jeg dog rigtignok spørge, hvad de stærke Udtryk — jeg vil ikke tale om de taabelige Trusler — skulle sige under saadanne Forhold. Staa vi i en Tilstand, hvor den ene af Lovgivningsmagtens Faktorer har gjort det fuldstændig umuligt for de andre at opnaa og gennemføre grundlovmæssig hjemlede Tilstande, da er Forsatningen sprængt, og sprængt af den Side af Lovgivningsmagten, som har umuliggjort Arbeidet for de andre, den er sprængt fra den Side (Afbrydelse af Monrad). Det ærede Medlem maa tillade mig, nagtet hans Alder og Erfaring, at sige, at det er den. Der blev en Gang for en Del Aar tilbage — det var for Resten under Conseilspresident Jonnesbech — her i denne Sal rettet omtrent ligesaa stærke, jeg vil ikke alene sige Angreb, men Pres paa Regjeringen, som der gjøres i dette Dieblit overfor den nuværende Regjering, og man vilde den Gang fremtvinge af Conseilspresidenten en Udtalelse om, hvorvidt han nogenstunde kunde komme i den Stilling, at han vilde udstede en provisorisk Finantslov. Jeg mindes hans Ord, det var en Sætning af Romerretten, som han citerede paa Latin, jeg vil derfor ikke indlade mig paa at citere den saaledes men anføre den paa Dansk. Det var Sætningen: Statens Frelse er den højeste Lov. Naar de Herrer eller en hvilken som helst Side af Lovgivningsmyndigheden, det nu maatte være, stiller sig saaledes overfor de to andre Faktorer af denne Myndighed, at Samarbejdet bliver umuligt for disse med deres bedste Villie, naar selve Grundlovens Dretholdelse og Gjennemførelse er bleven praktisk umulig, og vi staa udenfor Grundloven, saa falder jo ikke hele Landet eller alle Landets Krav hen i Søvn ligesom i Eventyret om det forhegede Slot og den forhegede Prinsesse, der sov, og hvor de sov Allesammen. Nej, Livet gjør sine Krav gjældende hver Dag indenfor Statslivet og de mange Familieliv, der ere knyttede dertil. Disse Krav, Fædrelandets forskjellige Fornødenheder, Alt, hvad der indenfor dette Omraade gjør sig gjældende, det skal fyldestgøres, og da er Regjeringen stillet saaledes, at den efter Grundloven er ansvarlig for Statens Styrelse, den skal gribe

til de Udveie, som den nærmest indenfor Grundloven kan finde. Jeg vil derfor for mit personlige Vedkommende ikke se af den Trubjel, det ærede Medlem kom med, jeg finder den i Virkeligheden saa intetsigende, saa malplaceret som vel muligt; thi vil han udrette Noget for at holde os indenfor lov-hjemlede Tilstande, saa skal det være ved tilligemed de øvrige Medlemmer at tilveiebringe Villien til Samarbejde med de andre Faktorer, men ikke ved at stille sig saaledes, at man vil fremkalde en Tilstand, der vil gjøre dette umuligt. Det Forslag, der er forelagt af Regjeringen, kan der dømmes om paa forskjellig Maade fra de forskjellige Synspunkter, jeg kan ikke se Andet, end at det, der af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Scharling) og det ærede Medlem for Odense Amts 1ste Valgtreds (Strøm) er blevet udtalt om det, er fuldstændig begrundet, det er mig umuligt med den bedste Villie til at dømme uheldet om Sagen at se Andet. Der kan være et og andet Udtryk i Forslaget, som maasse, naar det er Flertallet i Veien eller stikker det for flent i Vinene, kan forandres paa en Maade, som nærmere svarer til det, man ønsker, men i sin Helhed anser jeg Forslaget for et Forsøg paa at opretholde de grundlovshjemlede Tilstande. Hvis virkelig Flertallet skulde sige: Ja, men det er et Forsøg, hvormed Magten paa en Maade glider os ud af Hænderne, den Magt at kunne sætte Regjeringen og det andet Thing til Vægs, saaledes at de hverken kunne vende eller dreie sig, men ere nødt til at finde sig i vor kategoriske Afgørelse, saa siger jeg: Ja, det er vel muligt, at Vedtagelsen af dette Forslag ikke gjør Regjeringen fuldt saa afhængig af de vilkaarlige Stemninger her i Thinget, som de midlertidige Finantslove med den hele taagede Begrænsning, som de tidligere have havt, men naar det virkelig er Maalet, som der stræbes efter, at bringe Regjeringen og det andet Thing i en saadan Tilstand, at de maa sige: vi kan ikke Mere, vi maa opgive Tøret, saa er det dog virkelig et Forsøg fra Regjeringens Side paa at komme indenfor taalelige Tilstande, naar den stiller et Forslag, hvori den siger: herved kunne vi og det andet Thing se en Udvei til at samarbejde med Folkethinget. Jeg skal nu forlade dette Spørgsmaal, jeg har kun villet gjøre denne Indsigelse gjældende mod, hvad der nylig er blevet udtalt, og skal nu kun besvare nogle faa Bemærkninger, der bleve gjorte til mit Foredrag i Gaar. — Den ærede Rigsdagsmand fra Stege (Bojssen) raadede mig til at studere den